

moralnie przedsięwzięcie, ale przykład mojego nauczyciela, z którym później serdecznie się zaprzyjaźniłem, sugerował, że filozof nie musi być na usługach reżimu. W każdym razie, gdy sam zacząłem uczyć studentów, starałem się go naśladować.

No właśnie, zanim ukończył Pan filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim, był Pan już absolwentem studiów matematycznych na tej uczelni. Myślę, że nieczęsto zdarza się to filozofom. Jak to wpłynęło na Pana warsztat naukowy?

W tamtych czasach można było studiować filozofię tylko będąc zaawansowanym studentem innego kierunku. Kilkoro moich kolegów ze studiów matematycznych pracuje w Instytucie Filozofii UJ, ale ich specjalnością jest logika. Mnie zaś zrazu interesowały głównie podstawy poznania naukowego, później przesunąłem się bardziej w stronę teorii poznania i filozofii języka, teraz zaczynam trochę studiować filozofię umysłu. Matematykę ukończyło kilku moich bliskich zagranicznych kolegów: Theo Kuipers z Groningen (Holandia), Ilka Niiniluoto z Helsinek. Hilary Putnam, którego eseje tłumaczyłem na język polski, wykładał filozofię na Uniwersytecie Harvarda, ale nosił tytuł profesora matematyki. Wykształcenie matematyczne z pewnością sprzyja pewnemu rygorowi myślenia i dostarcza pewnych narzędzi teoretycznych. Teoria mnogości, rachunek prawdopodobieństwa, teoria decyzji to są przykłady podstawowego zaplecza matematycznego w zakresie zagadnień, którymi się zajmuję jako filozof. Kiedyś jeden z moich studentów westchnął, że wybierając się na studia myślał, że filozofia jest nauką humanistyczną, a tu tyle matematyki. „Matematyka jest nauką humanistyczną”, powiedziałem mu. Bo jaką? Przyrodniczą?

Filozof kojarzy się z precyzją i dyscypliną myślenia. Proszę powiedzieć jakie błędy w poprawnym myśleniu ludzie popełniają na co dzień.

Och, mnóstwo. Nie będę mówił o błędach logicznych, bo to temat zanadto podręcznikowy, jak na taką rozmowę. Bardziej „filozoficznym” błędem jest wybór negatywny. Np. głosowanie na zasadzie: X ma wadę A, Y ma wadę B, więc ich skreślam, został Z, więc głosuję na niego. Jak gdyby fakt, że on został, świadczył o jego wyższości nad tamtymi. Prawidłowy wybór jest konkursowy, na zasadzie: wady mają wszyscy, trzeba wybrać tego, czyje wady są najmniej szkodliwe. Innym tego typu błędem jest konformizm. Konformista dziwi się ludziom o jakiejś takiej odwadze cywilnej, że się nie boją. Ależ boją się. Tylko że oni boją się wtedy, gdy podskoczą. A konformista boi się stale. I ma zresztą więcej powodów: nie zdobywa ani trochę względów u szefa, a traci przyjaciół. Stale też boją się krępacze, ten kto otwarcie przyznaje się do błędu, boi się tylko raz.

Jak Pan Profesor spędzi nadchodzące święta? Czy często wyrzuca sobie Pan, że nie znajduje czasu, na rzeczy, które Pan autentycznie lubi, które sprawiają Panu pozazawodową przyjemność?

Święta spędzę z rodziną, może uda mi się zwyczajnie trochę porozmawiać z żoną i z dziećmi. O jakich innych przyjemnościach można mówić po pięćdziesiątce?

Po pięćdziesiątce to może nie, ale po setce, a nawet dwóch zacnego trunku? By pozostać w konwencji dowcipu pana Zagłoby!

rozmawiał Andrzej Politowicz

N O W E H A B I L I T A C J E

Z satysfakcją informujemy o awansach naukowych pracowników naukowo-dydaktycznych:

28 października Centralna Komisja ds. Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych zatwierdziła habilitację dr inż. **Marii Kowal** z Wydziału Mechanicznego. Kollokwium habilitacyjne odbyło się przed Radą Wydziału Technologii Drewna Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu 26 kwietnia br. Maria Ko-



wał jest doktorem habilitowanym nauk leśnych w zakresie drzewnictwa.

W tym samym dniu zatwierdzono habilitację dr inż. **Wiesława Miczulskiego** z Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, którego biogram naukowy zamieściliśmy w czerwcowym wydaniu naszego miesięcznika. Przypomnijmy, że przewodów dra W. Miczulskiego był pierwszym, jaki odbył się w Uniwersytecie.

Dopiero w momencie oddawania do druku bieżącego numeru dotarła do nas wiadomość o zatwierdzeniu przez Radę Wyższego Szkolnictwa Artystycznego wcale nie nowej uchwały Rady Wydziału Komunikacji Multimedialnej Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu z lutego br. w sprawie nadania **Wiesławowi Hudonowi** z Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych kwalifikacji II stopnia w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej - fotografia. Kwalifikacja II stopnia w dyscyplinach artystycznych jest równoważną habilitacji.

Nowym samodzielnym pracownikiem naukowo-dydaktycznym składamy serdeczne gratulacje.

ap